

NATURA

ESE DE PATRU ORI PE LUNĂ

Prețul abonamentului:

București..... 64 lei pe an
Districte..... 69 — —

REDACTORII:

Dr. C. ESSARCHU și Lt. D. ANANESCU.

ABONAMENTELE se fac la

Redacția, Strada Seraphim,
ce 11 dice și a Pensionatului
No. 10, în dosu Coltzi, și la
DD. Librari.

COPRIUREN: Crisele malatiilor sociale. — Instrucția și Educația — Paiajenul. — Pompeia. — Varietăți. —

Avem onoare de a înștiința pe DD. profesori collegiali și primari precum și pe DD. Institutori comunali că prețul abonamentului la Jurnalul Natura se reduce pentru Domnia lor la un galben pe an adică pe jumătate.

DD. profesori corespondenți de prin județe sînt rugați de a face cunoscut collegilor Domniei lor această dispoziție ce ia Redacția Naturei.

CRISELE MALATIILOR SOCIALE SAU REVOLUȚIILE.

În prezența evenimentelor ce se săvîrșesc în țerră și în mijlocul neodihnitelor inquietudinilor în care se află toate spiritele, ești, fără îndoială, puțin dispus, bunul meu cititor, de a te ocupa de studii exclusiv științifice și a cerceta natura, cauzele și fenomenele *Luminii*. 1)

Sînt epoce de crîșă în viața unei națiuni, sînt perioade grave și dureroase în malatiile ei sociale și politice în cît toți cetățeni de ori ce profesiune și de ori ce meserie vor fi, trebuie să caute ași da o socotelă matură de starea în care se află și săși formuleze, într'un mod precis și pozitiv, liniile de purtare ce rațiunea și conștiința

precum și interesele țerrii îi impun a urma.

Aciea mai cu seamă care au onoare de a ține în mîna o pană și a se adresa către public au *datoria*, în asemenea circumstanțe, de ași exprima cugetare cîntînd în conștiință a se lumina și dacă e cu putință a lumina și pe alți.

Rîndurile ce citești, amabilul meu cititor, ni se par de ajuns pentru a justifica cele ce vom dice în acest numer al jurnalului Natura.

Fie care ființă își are legile după care crește, se dezvoltă și prosperă. Cînd aceste legi sînt călcate, decurge, ca consecință logică și fatală, o perturbație în economia și existența acestei ființe. Perturbația nu va fi gravă cînd această ființă se va grăbi să intre sub dependența legilor de sub care a eșit pentru un moment; va fi însă funestă și va conduce prin durere

1) Articolele ce sînt apărute în cele trei din urmă numere asupra *Luminii* au putut părea celor mai mulți din cititorii Naturei redactate într'un mod prea științific și nu îndestul popular ast fel încît să fie înțelese de toți. Minoritatea cititorilor noștri a căria educație științifică este mai înaintată ne va scuză spunînduți căl vom da cît se va putea mai rar asemenea articole, dorind a fi înțeleși de toți și a populariza, rîspîndind plin în mase, noțiunile ce credem utile societății noastre.

la mörte ființă ce persistă a căta a trăi după alte legi de cât acellea ce Natura 'i-a impus.

Ceea ce dicem într'un mod general de *ființă*, o putem aplica la fie care specie animală în parte, o putem aplica ființei umane atât ca individ isolat cât ca și individ colectiv, ca Societate și ca Nație:

Acella care este însărcinat cu creșterea unui animal erbivor, (un bou, un cal, o oie) îl va crește, îl va hrăni și îl va îngriji după legile naturii sale, după exigențele organismului său, exigențe diferite de exigențele organismului unui carnivor (câine, lupu, leu, tigru).

Cată să hrăni un bou cu carne și mucește-l ca să îl înveți la vînătoare ca pe un câine. . . . Vei arunca o perturbație în economia și în existența lui și prin *malatie și durere îl vei conduce la mörte*.

Cată a da unui individ nervos, delicat maladiu a cellași regim ca unui individ muscular, robust, singeros; căta a l' supune la acellăși reguli igienice, la aceeși hrană, la acellăși osteneli; căta a lua sânge unui bolnav chloro-anemic (palid, fără sânge) precum iei unui bolnav plethoric; sugel, sugel, și iarăși sugel sub pretext de a l' tămădui; ei bine, medicule ingnorent, bolnavul ce ești însărcinat a tămădui va cădea în marasm, îl vei agrava profund bóla și prin ducere îl vei conduce la mörte.

Acellaș raționament îl putem face asupra individului colectiv sau Nație. Aci însă fenomenele sînt mai complexe. Ni se pare evident (și acesta totîncep acum a o înțelege) că Nația romană și are un temperament al său propriu, își are exigențele sale particulare, un organism al său special care differă de temperamentul, exigențele, organismul celorlalte nații, și ni se par puțin savanți, puțin cunoscători de

natura societăților acei doctori care pretind a l' impune acellăși reguli igienice, acellăși regim, acellăși legi după care se conduc aceste nații. În acest cas *legile sînt fără de legi și voind a crește nația după aceste legi este a o conduce la malatie și la durere*.

Legile după care trebuie să se conducă o nație, să crească, să se desvolte și să prospere trebuie să scose, ca să ne exprimăm ast-fel, din rărunchi sei. Aceia care nesocotesc această veritate istorică expun națiile la mari și necalculabile nenorociri.

Conducători nației noastre luatau în socotela această veritate?...

Dar iată un punct, asupra căria chemăm un minut atenția cititorilor.

Mai presus de legile speciale fiă căria societăți este o lege generală, constantă, eternă la care toate societățile triebuesc a se supune. Această lege este marea lege a *drepturilor și datorielor*.

Nici timpul nici locul nu ne permite a desvolta noțiunile necesarii pentru a face clară și înțeleasă tutulor această lege. Vom dice numai că atât Guvernul cât și Societatea au drepturi și datorii: și e perturbație, e suferință, e malatie în acea Nație unde Guvernul și Cetățeni nu și împlinesc cu scrupulositate datoriele, și nu și defind cu energie drepturile.

Avem trebuința a întreba dacă această lege este violată sau nu în societatea noastră? Dacă ne împlinim Guvern și Cetățeni cu scrupulositate datoriele și ne defindem cu energie drepturile?

Infirmitățile numeroase, malatiile grave de care suferim ne răspund în modul cel mai categoric și cel mai dureros.

Malatiile corpului uman agravându-se ajung într'un grad unde viața este amărîtată, unde principul vital este aproape de a

se stinge. Atunci forța vitală, neînvinșă trebuință de a trăi produce o surexcitație extraordinară numită *crisă*, în urma căreia starea amaratului său se agravă și mai mult ca să conducă la moarte, sau se ameliorează ca să conducă la convalescență și la viață.

Malatiile corpului social își au și ele *crisele* lor, aceste crise, adesea formidabile și sîngerose, se numesc... *Revoluții* care pot avea aceluși rezultat ca și crisele corpului uman.

Crisa sau *Revoluția* popoului englez din 1688 a introdus *Englittera* într-o perioadă de viață și prosperitate care a ajuns astăzi într'un grad la care nici o nație pînă acum nu a putut ajunge.

Crisele sau *Revoluțiile* popoului Polonez a condus Polonia.... în mormînt.

Malatiile corpului nostru social fiind grave) au ajuns sau vor ajunge la o *crisă*. Logica evenimentelor este fatală și inexorabilă.

1) Veți între altele adresa comisiei mixte din corpurile noastre legitime către Domnitor iscălită de onorabilul D. Crețulescu, actualul presedinte al consiliului de Miniștri și de D. General Florescu, ministru de Interne. Veți asemenea convulsia din 3 August.

P. S. Temându-ne ca ideile exprimate în acest articol și concluzia la care conduc (concluzie ce o vom face cunoscută în numărul viitor) să nu fie reu înțelese sau reu interpretate, socotim de datoria noastră a pune încă de astăzi în relief, motivându-o în urmă, aceasta a noastră convicție: cunoscînd starea în care se afla astăzi spiritele în țerra, precum și starea în care se află chestiile de politică exterioară a cabinetelor europene, sîntem convinși că o *Revoluție* în România va fi o ca-

Acastă *crisă*, sau ca să numim lucrurile cu numele lor, această *Revoluție* fi-va ea *avantagiosă* nației române introducându'o într'o nouă perioadă de viață și prosperitate sau va fi din contra funestă existenței sale naționale? În primul caz trebuie s'o dorim cu toți și s'o provocăm, în cazul al doilea, datoria, patriotismul, interesul trebuie să ne comande tutulor de a o preîntîmpina ca o fatalitate dureroasă. Prin ce forță s'ar putea preîntîmpina? Prin forțe brutale sau prin remedii de o altă natură?

Iată chestiile ce ne propunem a examina cu placiditate dar cu curaj. Rațiunea și conștiința noastră personală, iată unica sorgință de unde vom trage inspirațiile și reflexiile noastre.

Să ne ferim de a pune acțiunea înaintea cugetării, cum adesea am făcut-o, cum adesea am pus faptul înaintea dreptului, corpul înaintea spiritului!

(Va urma).

E.

lamitate publică ce ne va aduce crîncene și dureroase convulsii în interior și care, fără îndoială, în exterior va pune pe tapet chestia existenței noastre naționale, de popul putînd a trăi prin propria sa viață.

N'avem trebuința de a dice ca în această situație datoria, patriotismul, interesul trebuie să ne comande tutulor de a respinge departea de disgratiata noastră patrie o asemenea calamitate.

E.

INSTRUCȚIA ȘI EDUCAȚIA

UN DREPTŪ ȘI O DATORIE.

Né se pocc lo vi dia, da imputar seno
Chè quanto lo posso dar, tutto vi dono.

Ariosto.

Daca pucin vè dađ nu sunt de imputat
Căci cât pot da, tot vè dađ.

Guvernul are *datoria* de a se ocupa serios cu respîndirea instrucȚiei în tóte clasele societății și mai cu sémă în clasele de jos pe care, prin actul de la 2 Maiu, le a chemat a se bucura de redutabilul drept de a ține în mână un buletin și a'l depune în urna în care se decid cele mai grave interese politice alle NaȚiei.

Cetățenii aű *dreptul* de a reclama această instrucȚie pentru că își împlinesc *datoria* de a plăti taxele și impositale ce formează budgetul încredințat în mâinele Guvernului.

Ne punem cu forță dar cu moderație și cu tot respectul ce se cuvine autorităților superioare pe acest terrēm și avînd în vedere:

1 Lipsa de buni profesori în școlile noastre care există deja.

2 Crearea a noș scholi și noș collegiuri prevădută în legea instrucȚiei publice și prin urmare necesitatea de noi profesori.

3 Posibilitatea de a dobîndi profesori buni din scholari ce aű trecut tóte clasele collegiale precum și cele doē clase alle facultății noastre de științe din Bucuresci în un scurt timp dupo o prealabilă complectare a învățătorilor lor;

Luăm libertatea de a publica mai la vale

petiția ce mai mulți scholari ce aű terminat cei doi ani de Facultate aű adresat D-lui Ministru al InstrucȚiei publice.

Vom examina în numărul viitor moti-vele fôrte drepte care a împins pe Consiliul superior, către care petiția a fost adresată, de a nu da, fiind silit a se supune legit, un respuns satisfăcător scholarilor susnumiți. Acesta nu va conduce a exprima, opinia noastră asupa:

1 Suprimării clasei a patra din tóte capitalele județelor, lăssând numai trei clase primare.

2 Adăogarea unui al treilea an în cursurile Facultăților de științe din Iassy și Bucuresci.

Aceste doē dispoziții fiind luate de consiliul superior al InstrucȚiei publice.

Sperăm că onorabili noștri colegi din consiliul superior vor aprețui mobilul care ne împinge a ne ocupa de questi de asemenea natură ce interesă într'un grad așa de înalt *InstrucȚia și EducaȚia* și vor admite, împreună cu noi, că elle nu pot fi îndestul discutate de organele publicității mai nainte de a fi puse în aplicație. Să cătăm a ne lumina uni pe alți animați fiind de sentimente de confraternitate și de stimă reciprocă.

E.

PAIAJENUL.

Ți s'a vorbit, amabile cititor, într'un mod științific ¹⁾ despre albine, despre organizația, moravurile, industria, și mai cu sémă despre societatea ce aceste minunate insecte știu a organiza. Îți vom

vorbi și noi astă dată, dar într'un mod mai ușure, despre o insectă cu totul solitarie: Paiajenul.

Pretutindenii paiajenul, prin fatalitatea organismului și a vârstei sale are caracterul sêlbatecu-

1) Veși Natura No.

lui care, trăind cu o pradă incertă, stă singur, invidios, exclusiv, solitaru.

El vinéază, dar nu ca vlnătorul ordinariu, străbătând spațiul, umblând și alergând, și prada sa nu o chiștigă numai cu ostenéla, silințele și activitatea sa

Vinătórea sa este mult mai costisitoare. Paiajenul trebuie să scóță din interiorul pintecelor sale în fie-care zi și în fie-care oră acelle fire subțiri cu care el fabrică pánza ce'i va servi pentru a prinde prada cu care se va hráni. Prin urmare paiajenul flámánzesce ca să se hrániască, slăbesce cu speranța incertă de a se ingrășa.

Veđi acel abdomen, acel stomac imens care compune mai tot corpul paiajenului? Veđi dice că acésta probă o imensă lăcomie în acest animl.

El bine nu, acest abdomen e magazia sa, e aparatul sėu industrial, căci paiajenul este un lucrător, un țesător. Nu te uita la figura lui căci este forțe urită, dar uită-te la produsul artei sale.

Din acea magazie, din acel abdomen paiajenul va scóte materia și firele cu care își va fabrica pánza, și nu își va putca umplea din nou busunarul decât cu substanța luată din el însuși. Și 'l veđi vedea, slab în tot restul corpului, conservându și tot-d'auna umflat

acel busunar, acel tesaur unde se află elementul indispensabil al travaliului și al industriei sale și care e singura sa speranță pentru viitor.

La extremitatea acestui abdomen se află patru găurele forțe mici prin care ese un mic nor care se ingrășă din minut în minut. Acest nor constitué fire de o subțirime iafnită. Fie-care găurică secretă o mie de fire și celle patru găurele unind împreună celle patru alle lor mii de firuri constituă firul unic cu care va fi țesută pánza.

Firele intelligentului fabricant nu sunt tóte de aceeași natură, dar sunt de o calitate și de o forță diferită după destinația lor. Celle destinate pentru

a urzi sunt uscate, celle destinate pentru a lipi sunt umede și viscose.

Când a fabricat un număr îndestulător de fire ca să începă pánza, paiajenul dintr'un loc înalt se lasă în jos agățându-se de firul pe care îl întinde. Rémâne agățat, pe urmă îndată se sue către punctul de unde s'a coborât prin ajutorul micéi salle fránghii; de acolo merge către un alt punct și continuă a forma ast-fel o serie de rațe care plec tóte din acelaș punct. Alergând pe urmă din rază în rază, industrialul nostru forméază, scóțându-le netcetat din abdomenul sėu, firele circulare care complectă pánza dându'i admirabile proporții geometrice. (Veđi figura)

Acéstă pánză eșită dintr'ensul e mai mult decât un instrument e o parte a ființei sale. Paiajenul se aședă în centrul ei și devine puternic și îndrăsneț pentru a ataca și a se definde. Scos afară din pánza sa, paiajenul devine timid; o muscă îl face să tremure.

Pánza servă în acelaș timp interesantului nostru vinător drept telegraph electric. Cea mai mică insectă, prada cea mai ușure puindu-se pe o parte óre-care a pánzei, pune în vibrațiune, (în mișcare) firul și paiajenul este ves-

tit ast-fel că în vecinătatea lui se află saú o pradă pe care o póte ataca saú un inemic de care trebuie să se defindă.

Când e vėnt, agitația continuă a pánzei 'l ar opri de a își da socotéla de celle ce se petrec, atuncí el stă liniștit în centru. În timp ordinarii, el stă lângă centru ascuns adesea sub vre-o frunză ca să nu sperie prada, saú ca să nu devie el însuși prada numeroșilor sėu inemicí.

Paiajenul are mai multă prudentă și pațiență de cât curagiu. I se întemplă prea multe, e prea mult obicinuit cu asprimea sórtei ca să aibă multă îndrăsnélă. E frică chiar de o furnică. Furnica a-

Pánza paiajenului.

deșea, neastempărată cum e și nefiindu-i frică de nimic, se pune a voiașea pe pânza paiajenului. Paiajenul atunci se retrage, sau că-i e frică de acidul furnicii¹⁾ care arde ca apa tare sau că și-ți dă: Să mă pui la luptă cu furnică, mi-ar trebui ca s'o inving mai mult timp și mai multe osteneți decât-îmi trebuie ca să-mi fabric pânza. S'o las dar să se plimbe și să se înghânfe în domenele melle fără să arăt susceptibilitatea amorului meu propriu.

Nici o ființă cu toate acestea nu e mai mult jucăria sorței decât paiajenul. O mulțime de insecte îi declară războiul. Passerile asemenea îl considera ca o foarte plăcută mâncare sau ca o foarte bună

1) Furnica secretă un acid numit acidul formic care are proprietăți ce prezintă oarecare analogie cu proprietățile vitriolului. Pișcă și arde.

medicină. Se dice că privighetore, care, ca toți cântăreți și artiști cei mari au oarecare reguli de igienă, își ordonează din timp în timp ca să și drăgă glasul, câte un paiajen. Și rindurica găsește o crudă plăcere, în cercurile grațioase ce descrie în sborul său, de a strica pânza bietului paiajen.

Lucru trist și lamentabil! Când pânza va fi stricată de mai multe ori pe rând, nenorocitul paiajen, silit de a scôte neîncetat din substanța corpului său materialul pânzei sale, va slăbi neîncetat și în cele din urmă va muri de foame. Se află neîncetat în acest cerc vițios: ca să țese trebuie să mănânce; ca să mănânce trebuie să țese.

Noi Români în ce cerc vițios ne învârtim de atâtea ani?

E.

POMPEIA.

COMPOZIȚIE CHIMICĂ A OSELOR DESCOPERITE ÎN POMPEIA.

Când Sulpitius¹⁾ cătând să console pe Ciceron de mórtea fiicei sale Tullia prin exemplul vicisitudinilor umane, îi vorbește de acele cadavre de orașe ce le văduse la întórcerea sa din Asia, nu se aștepta că această expresie era să se aplice orașului care desfăta așa de mult pe amicul său.²⁾

Intr'adever Pompeia este un cadavru de oraș, o vastă dar pathetică ruină.

Pompeia fu înghițită în anul 79 după Christos de o erupție a Vesuvului. Ea stete mai mult de 16 secole acoperită sub cenușă. Un țerran, ocupându-se de cultura unei vii ce o avea la pótele Vesuvului, descoperi acest oraș în anul 1748. De atunci neîncetat se lucră pentru a ridica cenușă și a descoperi case, ulițe, monumente etc... A patra parte numai a orașului este pînă astăzi descoperită, celelalte zac încă sub cenușă. Vor trece încă mulți ani pînă să ne bucurăm de aspectul întreg al Pompeii.

1) Un amic intim al lui Ciceron, cel mai mare orător roman inamic al lui Catilina (anarchia) și al lui Cesar (Despotismul) dar amic al libertății.

2) Ciceron avea în Pompeia o Villa o casă magnifică unde primii pe Octavia când acesta se îndrepta spre Roma pentru a forma faimosul triumvirat.

Antiquitatea în Pompeia, nu este aceea a Antiquitate vagă, depărtată, incertă, aceea a Antiquitate despre care ne vorbesc cărțile, antiquari, comentatori. Antiquitatea aci este reală, vie, în persoană dacă pot să me exprim ast-fel. O vedem, o simțim, o atingem cu mâna. Dacă obiectele descoperite ar fi fost lăsate în loc cu precauțiunile necesarii și facile pentru conservarea lor, ele ar fi constituit cel mai miraculos muzeu din lume.

Din nenorocire savanta barbarie modernă le-a transportat în muzeul din Napoli *Museo nazionale* unde le póte cine-va vedea.

Journalul *Natura* unesce voiturile sale cu alle acellora ce doresc ca totă ceea-l-altă parte a orașului ce se afla încă sub cenușă să rămăe, când se va descoperi, ast-fel precum va fi găsită cu toate lucrurile și cu toate obiectele de artă ce se vor afla.

Ulițele descoperite sunt drepte în număr de vre o doe-șeci sau doe-șeci și cinc; sunt pavate cu lavă: se vede locul și piatra tocită pe unde trecú rótele trăsurilor. Trotoriile sunt de puzzolană sau de petre largi și ovale, de desubtul cărora se află sghiaburile prin care se strecura apa.

În răspântiile uliților se afla în general câte o fântână sau câte un puț împodobit cu bas-relievuri. Se vede foarte bine pe marginele petrei ce formează sghiaburile puțului urma funiei ce le-a tocit încetul cu încetul.

Casele în general sînt mici. Ferestrele nu dau spre uliță. Sau găsit giarnuri de sticlă. Sticla însă e turbure și foarte puțin transparentă. Celle mai multe din case n'au de cât două caturi desupra căroră se află o terasă împodobită de un fel de pavillon (pergola).

Se află însă case și mari, acelea sînt magnifice. Sînt casele boerilor de atunci. Și fiindcă pîntre cititorii „Naturii“ se vor afla pôte unii ce doresc a ști distribuția unei case antice, vom spune pentru domnia lor că casa unui patrician se compunea în general de:

Prothirium adică intrarea sau partea publică unde se afla și portarul,

Vestibulul,

Atrium sau *cavoedium* care constitua curtea.

Tablinum sau sala de audiență.

Peristylum sau porticul interior.

Cubila camerile de culcat.

Oecus gynaeceus, apartamentele femeelor.

Triclinium sala de mîncat pentru iarnă și o alta pentru vară.

Sacrarium, un fel de capellă domestică.

Pinacotheca sau galeria de tablouri. *Bibliotheca*, băile, exedru, salonul, xistu sau parterul încongiurat de flori și arborei..... Tote aceste piece erau distribuite împrejurul peristilului.

Lariul cu tablouri, reprezentând sacrificiile oferite zeilor. *Lari* era un loc unde ardea neîncetat o lampă.

Adesea în *Atriu* se afla un *Impluvium* adică un rezervoriu de apă de ploie.

Ce ne-a isbit mai mult vizitînd aceste case patriciane este *Peristylum* sau porticul interior cu admirabilele sale colone de marmură, cu aerul și lumina ce se plimbă neîncetat pîntre dinsele.

Subt aceste colone cei vechi petrecu cîma mare parte a zilei, neîncetat în presenta unui frumos cer și unei admirabile nature. Înțelege cineva mai bine dialogurile lui Plato vizitînd aceste porticuri.

Edificiurile publice sînt de o magnificență extraordinarie. Nu vom vorbi aci de cât de:

1° *Forum civile*. Locul unde se adunau cetățeni ca se se ocupe de interesele publice ale provinciei lor. Porticuri înconjurau forul din trei părți: colonele sînt de travertin (un fel de calcariu) și de marmura.

Între aceste colone se aflau statuete în bronz și în marmură a celor mai illustri cetățeni. Se vede ramasitele unui templu atribuit lui Jupiter căci între alte obiecte s'a găsit un cap colosal al acestui zeu. O scară înaltă și largă conduce la un vestibul cu șase colone corintliane unde se afla altarul pentru sacrificiuri. Îndată, un coridor susținut de opt colone ionice și trei camere, destinate pôte preoților...

Îl prinde pe călător mirarea de a vedea un asemenea monument într'un oraș așa de mic ca Pompeia... căci trebuie să ști, amabile cititor, că Pompeia în antichitate era abia un oraș de al treilea ordin. Cei vechi însă dau o imensă importanță vieții publice și un fel de pompă înconjura. Monumentele consacrate desbaterilor și luptelor politice.

Erau frumoase acelle zile unde fecundele de și cam sgomotoase lupte ale libertății dau nascere la idei și la fapte la care nici o dată nu va da nascere regnul silentios al arbitrariului.

Dar, silentiul, ni se va dice, este pacea, este liniștea, este ordinul.

„Questa morte d'ogni idea sublime, ordin și chiama? (Gioberti).“

Malô - periculosam libertatem... (Cicero).

Dar să depărtăm suvenirile noastre clasice și să continuăm.

(Va urma.)

VARIETĂȚI.

LACURILE ALBASTRE ÎN AMERICA

Cu cât America este mai bine cunoscută cu atât se descopere minuni physice și mai numeroase, și mai evidente. Ori cât de mari au fost laudele ce s'au făcut acestei țări, ori cât de exaltat a fost entuziasmul voiageorilor care au vizitat pădurile, riurile, câmpiile și lacurile Americane entuziasmul tot mai poate încă fi reînnoit. Intr'adevăr căllătorul descopere orizonturi alii căruia aspect pitoresc îl încânta și îl farmecă; ast-fel lacurile albastre descoperite de curând nu departe de orașul Lakeport fac admirația voiageorilor destul de fericți ca să potă vedea aceste lacuri cele mai frumoase și cele mai pitoresci din lume. De fie-care țerm se ridică munți înalți cari și scaldă în apa cristalină cōstele lor ripōse. Apa sēmănă de un albastru cecresc, cea ce a făcut a da acestor lacuri numele ce ei îl pōrtă; cu tōte astea astă apă este așa de transparentă în cât ochiul pōte dări obiectele ce se află într'insa până la 20 sēu 30 piciōre de adincime.

Lacurile albastre sunt în număr de două mai de aceiași mărime. S'au silit în dădar ca să le cunōscă adincimea, este atât de mare în cât până acum n'a putut-o s'o mēsōre.

Se află în apele acestor lacuri fōrte bunī peșci

mai cu sēmă păstrăvi. Fără îndoială se va stabili într'ua și în aceste locuri încântătoare vre un birtaș abil, care prin savanta'i dexteritate să gătēscă peșcele din lacurile albastre și să facă din aceste lacuri un locu de întilnire și de plăcere al orășenilor din Lakeport.

Climatologie. Nu numai în Europa sufferim de căldură. Resultă din scrisori sosite de la Bombay, că în peninsula indiană nu s'a vēdūt, de când se ține minte, o temperatură așa de înaltă. Pe mare căldura este așa de nesuferită în cât multe din corăbii au fost silite să caute un adăpost în porturi, equipagele ne mai fiind capibile să manopere. Pe uscat tōtă vegetația este arsă. În Australia căldura a fost atât de excesivă, în cât tōte girlele s'au uscat.

Asupra mortii prin trăsnet. Mōrte produsă prin trăsnet pare a fi o mōrtē fără durere ca și mōrtea ocazionată printr'un glonț de pușcă ce străbate creeri.

Nu există durere fiind ca centri nervoși sunt distruși mai nainte de a simți consciința transmisiunea loviri. Persōnele resturnate de trăsnet și care își vin în simțiri nu și aduc aminte să fi simțit nici o durere.

Iată petițiunea elevilor Facultăți de sciințe despre care am vorbit în rindurile: Instrucția și Educația.

D-le Ministru!

Este un an de zile de când apăru în Monitorul Oficial un concurs, pentru trimiterea a șese juni Români în facultățile sau scolile de aplicație streine; dintre cari trei pentru littere și trei pentru sciințe. Intre condițiile admisibilității la concurs fu și aceea de a avea concurenți, terminate cursurile facultăților din țerră, care nefiind începute de cât de un an, nu se puteau bucura de un atare părintesc beneficiu. Astăzi D-le Ministru, când avem terminate cursurile facultăți de sciințe din țerră, nu vedem inserat în Monitor un concurs pentru cei ce doresc a căpăta stipendie și a merge să și continue studiile în streinătate.

De aceea vē rugăm cu tot respectu, D-le Ministru să bine-voiți a lua dispoziții pentru a se publica din nou prin Monitor concursul din anul trecut, și a face ca stimulați de părintesca D-vōstră îngrijire pentru viitorul *Studentilor Romeni*, dânsii se allerge a se inscrie între concurenți, și ast-fel a se bucura de suma affectată în budget pentru asemenea stipendie, sumă incredințată de națiunea română părintelui instrucției publice adecă D vōstră.

Convinși de justeța cererii nōstre și de nobila D-vōstră ambițiune pentru înflorirea patrii nōstre, acceptăm cu impaciēță publicarea concursului în acție.

Priimiți, etc.